

V Divadle Petra Bezruče dětem

V Divadle Petra Bezruče v Ostravě se opět na scéně představili dětskému publiku Rumcajs, Manka a další hrdinové známého pohádkového příběhu Václava Čtvrtka. Už poněkolkikáté a jistě ne naposled.

Tvorba tohoto spisovatele se stále více zařazuje mezi klasiku svého žánru a obliba právě zmíněných figurek dosahuje úctyhodných rozměrů. Jistě i zásluhou výtvarného zpodobení, kterého se jim dostalo v televizních „večerníčcích“ dnes již zesnulým Radkem Pilařem. Jeho rukopis také předznamenal zmíněné předcházející inscenace. Režisér Otakar Prajzner a výtvarnice Marta Roszkopfová tedy nutně hledali pro svoji inscenaci novou formu prezentace. A opravdu se jim to povedlo. Režijně-inscenační princip se totiž nesnaží ani o roztomilý žánrový obrázek z českého venkovského městečka, ani o libivou klauniádu vyspěrkovanou nezávažnou legrací. Dramatizace Čtvrtkova textu (jejímž autorem je další z klasiků českého divadla pro děti Saša Lichý) je vedena scénicky účinným podtržením nenásilně traktovaného myšlenkového poslání. V intencích úryvku z knihy, uvedeného Jirím

Janků v programu: „Murtydratev, Manko, copak to nevidíš, jak se lidi mezi sebou nemůžou domluvit, jak si vzájemně ubližují a závidí, jak jenom koukají, kde by koho okradli a napálili...“

A tak se náš loupežník (v pozoruhodně citlivém podání Reně Šmotka) nijak zvlášť nehrne do rezolutní

kovi v podání Jana Mazáka. Vyprávěčem a průvodcem v roli Pana Čtvrtka (zahraje si i rozšafně hromotluckého Kanonýra) je Pavel Handl. Jemnou karikaturou obdařil svého Starostu Humpála Vladimír Čapka, ctizádstvího Radního Fištulu s osobitou dávkou humorné nadsázky výrazně ztvárňuje Jan

Loupežník jménem Rumcajs

naše recenze

přeměny světa. Spíše s mírným úsměvem nad tou lidskou pošetilostí nevěřičně kroutí hlavou. Sympatickou družkou, mnohem praktičtěji založenou, je mu Manka (představuje ji Markéta Pyšová). Při zvoleném pojetí se dostávají do popředí spíš scény z lesa Ráholce. Je to již dáno výpravou, šťastně navrženou Martou Roszkopfovou jako parafráze rousseauovsky poetické vegetační rozbujelosti. „Lví podíl“ na tom však jistě připadá Vile Amálce, půvabně ozvlášťující lesní scénérii (výborně ji hraje Dana Sedláková), stejně jako Hastrmanovi Volšoveč-

Odl. Knížepanskou dvojici hrají Kateřina Krejčí a Milan Sova. Svěráznou postavičkou Lokaje France Pinskera se blýsknul Ivo Hrbáč. Známy příběh je pestře „zabydlen“ i dalšími obyvateli města Jičina v podání Věry Janků, Vladimíra Hrabala, Marcely Čapkové, Ladislava Brücknera atd.

Je to pěkné představení. Přispěli k tomu Norbert Lichý (scénická hudba) a Marie Vlachová j. h. (choreografie). A tak se dá předpokládat, že až mladá generace poněkud odroste, objeví se Rumcajs u „bezručů“ znovu. V jaké podobě to bude tentokrát? Nechejme se překvapit.

JIRÍ GORDON

1. července 1994

svoboda

svoboda, n. 4, 1994, č. 154, 1. 7, s. 17